

« Ik wil mijn leven opbranden als een kaars. » B.M.

Ter herinnering aan

ZUSTER ADOLPHA MUES, SS.CC.

Geboren te Binkom op 31 oktober 1911

Overleden te Heverlee op 10 oktober 2015

Al heel vlug wist zij wat ze ging doen: in 1927, op 16-jarige leeftijd, trok ze naar Tongeren, bij de Zusters van de Heilige Harten, om er zich voor te bereiden op het kloosterleven. Zij deed haar eerste geloften in Picpus-Parijs op 17 februari 1930. We hebben op 17 februari haar 85ste jaar kloosterleven kunnen vieren...

Zuster Adolpha heeft niet alleen een lang maar ook een gevuld kloosterleven gehad.

Vanuit haar vormingsjaren in Tongeren en Picpus-Parijs kreeg zij het groot verlangen mee om God te aanbidden en Hem te dienen in de medemensen. Dat is de rode draad doorheen heel haar leven geworden.

Tussen 1935 en 1965 was zij missionaris in Canada. Hoeveel goede souvenirs heeft ze behouden uit die pionierstijd in Canada? Ze kon er uren over vertellen! Terug in België, tussen 1965 en 1985 heeft zij zich dapper ingewerkt en ingezet in bestuur en pastoraal werk in Tongeren, in Petit Rechain en in Brussel-centrum. Veel nieuwe aanpassingen, maar ze kon dat omdat ze veel van mensen hield, zonder uitzondering en een groot hart had voor de armen, wat ze thuis geleerd had, 'want als kind, hadden vader en moeder ook een sukkelaar bij hen opgenomen en gehuisvest' zei

zij. De optie voor de armen was voor haar dan geen theorie: overal heeft zij armen ontmoet en wist zij hen nabij te zijn.

Wanneer zij in 1985 in het Woon-en zorgcentrum 'Home Vogelzang'-Heverlee aankwam, vroeg ze zich af wat ze nog kon doen. Maar weldra ontdekte zij ook hier haar 'missie'. Zij bleef zich dienstig maken in de sacristie en zij legde vele bezoeken af aan de bewoners van het Home. Hoeveel uren heeft zij, biddend en beminnend, doorgebracht bij het sterfbed van zovelen, vooral van hen die weinig of geen familie hadden? En de laatste jaren? Zuster Adolpha bleef bezig: elke dag bereidde zij de lezingen van de Eucharistie voor, want de Bijbel had ze ontdekt als bron van leven en inzet. Haar rozenhoedje bad zij voor zoveel wereld- en kerkintenties. Zij las met heel veel interesse al het nieuws van de Congregatie en elke dag had zij nog brieven te beantwoorden uit binnen- en buitenland. Ontelbare kerstkaarten heeft zij gemaakt voor de jaarlijkse kerstmarkt in Vogelzang.

Lief en leed van familie en vrienden werden haar lief en leed. Bidden was nu haar grootste apostolaat geworden.

En, zij wist meer dan ooit dat oud-woorden een blijvende leerschool was. Zij beseftte ook dat elke nieuwe dag een geschenk van God bleef, tot Hij komt. . Zo leefde zij moedig naar haar 104 de verjaardag.

Zuster Adolpha was een hartelijke vrouw met een echt missionarishart, een hart zonder grenzen, een hart naar Gods' Hart.

Wij danken God, de Gever van alle leven, voor dit rijk gevulde leven en vragen dat zij voor ons allen blijft ten beste spreken bij Hem.

De Zusters van de Heilige Harten

De families Mues-Cortoos.

Op de keerzijde.

*De Zusters van de Heilige Harten
en Families Mues en Cortoos
danken U voor uw meeleven en gebed.*

